

а между тѣхъ може ся намѣри и такъвъ голтакъ, кой-то, ако му прилѣгнѧше и му ся падняше, присвоилъ бы нѣчто отъ пары-ты или отъ дрѣхы-ты на оня момъкъ, ако да нѣмаше страхъ отъ правосѣдѣ, ако да нѣмаше въоражены хора, кои-то да стоять будни и да пазять и неговыи имотъ, колко-то малъкъ и да е, ако да нѣмаше толкова си душъ поставены да настоявать за общий рядъ и за право-то на всякого.

Ако тоя младъ калфа е книжевенъ чловѣкъ та въ праздникъ, кога остане безъ работѣ, земяще нѣкои полезни книжки за да прочете каквото да ся поучи и прокара врѣмя-то угодно, то колко ли пакъ душъ щѫть да му сѫработили за да му приготвять тѣкъ духовни хранѣ! Тука единъ е събралъ и написалъ книжки-тѣ, другъ нарядилъ буквы-ты, другъ печатилъ, другъ излѣлъ буквы-ты, другъ направилъ хартии-тѣ, другъ мастило-то и пр.

У сегашно-то чловѣческо общество има и други забавы; напр. оня калфа обычя да слушя свирни и да гляда други играчки. А колцина ли сѫ ся мѣчили и ся мѣчтать да му направятъ тыя угодны забавы! Слѣдъ всичко това не остана дума да ся каже, че оня младъ работникъ, оня калфа никога не бы постигнѣлъ да си направи и да има всичко това; ако останяше самъ самичъкъ да си го направи и приготви, той едва бы пристигнѣлъ да си посрѣщне най-нужни-ты потрѣбы а камо ли да ся настани така сгодно, да ся облѣче гыздаво, да ся нахрани и да има толкова си други угоды, съ кои-то добрува. А освѣнь това ако ся случяше чловѣкъ въ нѣкое неплодовито мѣсто какво бы чинилъ самъ за да ся помине? Нѣ и това, что-то му не дава естество-то, чловѣкъ си го нами-